

הת (פתח תקווה) 44313-07-25 - מוסלח חאסקיה נ' תחנת משטרה - טירה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 44313-07-25 חאסקיה נ' תחנת משטרה - טירה
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט דן באומן

המבקש
נגד
מוסלח חאסקיה ע"י עו"ד יוסף אדרי

המשיבה
תחנת משטרה - טירה

מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס - 4 מצלמות אבטחה שהמשטרה תפסה מהמבקש ביום 9.7.25, והיו מותקנות לטענתה על רכוש ציבורי (עמוד בזק ועמוד חשמל) ואילו לטענת טענת המבקש היו מותקנות על קירות ביתו ועל עמודי ברזל במתחם ביתו, בעיר טירה.

המבקש טוען כי המצלמות נתפסו בחוסר סמכות, ללא הסכמה חוקית, מבלי שאופן התקנתן כרוך בביצועה של עבירה פלילית כלשהי וכי המבקש לא נעצר, לא נחקר ולא זומן לתחנת המשטרה ליתן הסברים בעניין.

המשיבה טוענת כי המצלמות האמורות נתפסו במסגרת מאמציה למיגור הפשיעה בעיר טירה ופעילויות אכיפה כנגד מחוללי פשיעה בעיר.

המשיבה טוענת כי המצלמות הותקנו על רכוש ציבורי, אופן הצבתן פוגע בפרטיות שכניו של המבקש באשר הן מתעדות את בית שכניו ברדיוס רחב, והגם שהשכנים לא הגישו תלונה במשטרה הרי שהתקבלה פניה מעיריית טירה, כמו גם מבזק ומחברת החשמל, להסיר את המצלמות מהתשתיות

הציבוריות.

עוד מוסיפה המשיבה וטענת כי עוד ביום 15.7.25 ניתן, לבקשת המשטרה, צו המורה למשטרה לחלט את המצלמות לצרכי פעילות מבצעית.

המשיבה מוסיפה וטוענת כי המבקש זומן לחקירה בנושא המצלמות ונדרש למסור את מכשיר ה DVR המאחסן את הסרטונים שהמצלמות מצלמות, על מנת לבחון את נושא הפגיעה בפרטיות, ואולם המבקש סירב למסור את ה DVR.

דין והכרעה:

המבקש סבור שהתקנת המצלמות סביב ביתו, באופן שהן מכוונות למרחב הציבורי, אינו מהווה עבירה פלילית, ואולם בהחלט יתכן והדבר מהווה העבירה פלילית.

סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981 מגדיר "פגיעה בפרטיות" כבילוש או התחקות אחרי אדם העלולים להטרידו.

חוות הדעת של הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (רמו"ט) במשרד המשפטים, משנת 2010 בנושא הדין החל על מצלמות מעקב, קובעת בסעיף 6:

"קיימת בעיה מיוחדת בהצבת מצלמות מעקב ברשות הרבים בשל הקושי בהשגת הסכמת המצולמים הפוטנציאליים לפגיעה בפרטיותם הגלומה בהפעלת המצלמה. במקרים רבים גם עולה שאלה מקדמית של הגורם הרשאי לצלם במרחב הציבורי, וככל שהצילום מחייב הסכמה, האם ההסכמה לצילום במקומות ציבוריים היא חופשית ואמיתית - וזאת אם לאזרחים אין חופש בחירה ואין אפשרות פרקטית להימנע מכניסה לאזור המצולם. קושי זה מחייב הקפדה מיוחדת וריסון רב יותר בשימוש במצלמות ברשות הרבים. יש להדגיש שלא רק שטחים פתוחים הנמצאים בבעלות הציבור (כגון כבישים, פארקים וכיכרות העיר) נחשבים ל"רשות הרבים" לצורך זה, אלא גם מתחמים שהבעלות עליהם היא אמנם פרטית, אך יש לציבור הרחב גישה חופשית אליהם"

לפיכך אני קובע כי היה קיים בעת התפיסה "יסוד סביר לחשד" כי מצלמותיו של המבקש גרמו לפגיעה בפרטיות וכי במובן זה היתה סמכות למשטרה לתופסן, על יסוד סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט - 1969, שכן כי לשוטר התופס היה "יסוד סביר להניח" כי בחפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור בו עבירה. חשד זה לא הופרך מעולם, שכן המבקש לא שיתף פעולה

בבדיקת מידת הפגיעה בפרטיות שגרמו המצלמות שהציב,

אין צורך לומר כי המבקש לא היה רשאי להתקין מצלמות מעקב על גבי תשתיות ציבוריות כגון עמודי חשמל או טלפון, ומצילומים שצרף המבקש לבקשתו נראה כי לפחות חלק מן המצלמות היו מותקנות על עמודי חשמל וטלפון.

לפיכך אני קובע כי תפיסתן של המצלמות בוצעה כדין, ואולם, כעת משהופסקה העבירה יש להשיבן למבקש, וזאת תוך שהמבקש מזהר לבל ישוב להתקין על תשתיות ציבוריות או באופן שיש בו לפגוע בפרטיות של מאן דהוא, שכן ככל שהמבקש יוסיף להתקין מצלמות על תשתיות ציבוריות או להתקין מצלמות שיש בהן לפגוע בפרטיותו של מאן דהוא - רשאית המשטרה לשוב ולתופסן וככל שתוגש בקשה לחלטן, תישקל בקשה כזו בחיוב.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר הצדדים.